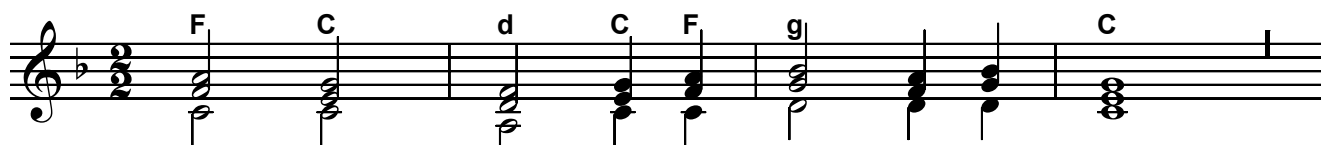

Łamiesz chleb

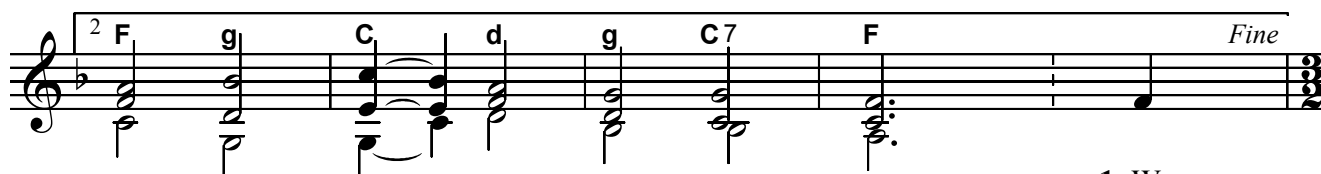
oprac. A. Korcz

Ref. Ła - miesz Chleb, no - wy ro - dzi się świat,
Ten to Chleb, co o - twie - ra nasz grób,

Je - zu przyjm za to cześć!

ży - cie wie - czne ro - dzi w nas.

1. Wy -
2. Ła -
3. Za -
4. A -
5. Po -
6. Twe

da - łeś	Cia - ło	swe,	a - by	świa - tu	ży - cie	dać,	w śmierć
ma - łeś	Bo - ży	Chleb,	a - by	prze - o -	bra - zić	nas,	pro -
czy - nem	Cia - ło	Twe	dla	wie - czne - go	ży - cia	w nas,	pro -
gdy	wy - peł - nił	się	czas	o - dej - ścia	spo - śród	nas,	od -
wta - rzasz	w nas	ten	cud,	wo - da	wi - nem	sta - je	się,
Cia - ło	w świe - cie	tym	Nie - bo	z zie - mią	łą - czy	nam,	gdy

po - grą - ży - łeś	się,	by	zbu - do - wać	po -	kój.
sta - czy	bie - dny	lud,	w dzie - dzi - ców	Kró - le	- stwa.
bie - rzem	pra - wdy	słów	Do - brej	Twej	No - wi - ny.
da - łeś	ży - cie	swe	na	pa - te - nie	Krzy - ża.
szli - wych	grze - chu	win	w nas	roz - ry - wasz	pę - ta.
swo - je	ży - cie	Bóg	dla	nas	lu - dzi